

עם הגולש? נולד בצופן שלנו היה תותחם.

★ ★ ★

השליחות הראשונה

איך התחלתי את הקאריירה שלי כ-מרגל? אז זה היה ככה: את השליחות הראשונה הראשונה שלי ביצעתי ביום העצמאות האחרון. קיבלתי הוראות עוד בחו"ל להגיע ארצה להגיגות ולדחף על המתרחש. אז עוד הייתי בקשר הרוק עם מדינת-פנורמה, שבשירותה הייתי עובד זה זמן רב. היה די פשוט לעבוד עבור פנורמה. ליקטתי ידיעות מחיילים וקצינים והעברתי אותם דרך הקונסוליה של גואדלופה, באמצעות סוכן-הקישור שלי, מיסטר זנטוני. אבל זה באמת לא לסירוסם, כי הפסקתי עם זה ביום שהגעתי ארצה. כל כך התלהבתי מההגיגות, התהלוכות והמסיבות של יום-העצמאות, ששכחתי ללקט אינפורמציה, ופיטרו אותי.

האמת היא ששמחתי מאוד שפיטרו אותי. סוף-סוף היה לי קצת זמן לעשות חיים, לבקר במועדוני-לילה, מיסעדות ודיסקוטקס. קים, ואומנם כך נהניתי מהחיים כמה חודשיים, עד שבא האסון: נסגרו הדיסקוטקס. את צריכה להבין: העבודה שלי כזמר היא מאמצת ומעצבנת. אני חייב להיגשש. מוכרח להוציא כמה שעות בדיסקוטק. מר-עודנה-הלילה כבר משעממים אותי, ולמיס-עודת אסור לי ללכת. רק לצימחוניות.

או בגלל זה התחילו הצרות שלי. יום אחד אני מסיים את ההופעה שלי בשתיים בלילה. לישון — אני לא מסוגל ללכת. אני מתוח, עצבני. לא רוצה לבוא הביתה ולעצבן את האשה. אז הלכתי לטייל ברחוב בן-יהודה. ככה סתם, לשאוף קצת אוויר ולהירגע. סיתאום, בפינת בן-יהודה-מנדלי, ניגשים אלי שני טיפוסים לבושים במעילי-גשם, למרות שזה היה ליל-קיץ לוהט. אחד מהם סונה אלי ושואל: "היי, אריס, מה אתה עושה כאן בשעה כלי-כך מאוחר רת? הוא שאל בנימוס, או עניתי לו את האמת: שגורא משעמם לי. ההוא מחייך ואומר: "בוא איתנו, יש לי רעיון בשבילך."

בשבועות האחרונים הוצפה האי-רץ בגלי-שמועות פנמסטי: "אריס סאן מרגל. הזמר הידוע נעצר על-ידי הש.ב. בחשוד בריגול ל-מוכת מדינות-ערב. הוא היה מרי-גל מזה שנים. כל ההופעות שלו בארץ ובחוקי-לארץ היו רק מסווה לפעילותו כסוכן ערבי."

המדהים בכל סיפורי-הכרזים הי-אלה היה, שנמצאו גם כאלה שי-האמינו בהם. וזאת — על אף שי-אריס סאן המשיך כרגיל בחופעו-תיו ברחביה-ארץ, כולל במוצאי-צה"ל. כתבת, "העולם הזה", שי-לכדה את המרגל המדומה כמר-עדון, "אריאנה" ביפו, הצליחה לסחוט את כל הסיפור — ישר

מאת אריס סאן

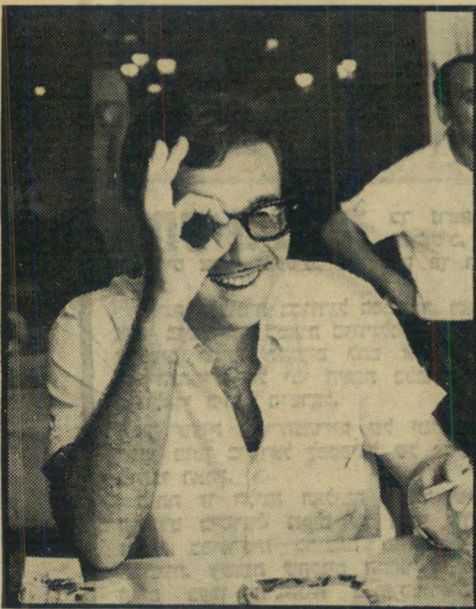
יבט הריגור שלי היתה פשוטה: כשהייתי מופיע במוצאי צה"ל, הייתי מכוון את הרמקולים לכיוון הגבול. הצופן היה בשירים ששרתי. למשל: כששרתי את נערה ממש אוצר, זה היה צופן שגולדה נסעה לחוקי-לארץ לקבל כסף. השיר בומפס: הישראלים עומדים להפגין פעם אחת. בומ-פס-פס שתי הפגזות. לפעמים עמדתי במי-צב מבין, כשהייתי צריך לדחף על הרבה הפגזות ישראליות. אז הייתי שר בום פס-פס-פס-פס-פס...

קיבלתי גם ציוד מתאים, כדי שאוכל לבי-צע את עבודתי כראוי. מלבד המשדעים, אותם הייתי מטמין בגיטרה החשמלית שלי, היה לי גם ציוד נוסף, חדיש ביותר. פטנט

„כולם צריכים לדעת איך נפלתי 'בידי רשתות הריגול הערביות'”

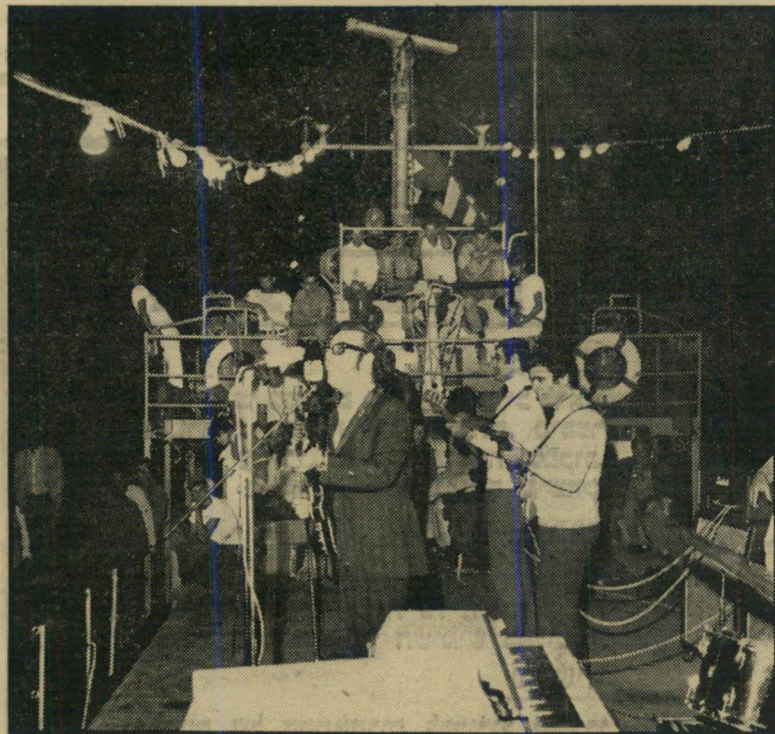
אריס סאן מרגל

הכל!

בילוש החיך המקסים וההבעה הי-לבבית נועדו להסיר כל חשד מאריס. כשהוא בולש אחרי אישיות ידועה.

טוב, נסענו ליפו ושם, בחירבה חצי הרוסה, בתוך חדר דחוס-עשן שמעתי את הרעיון, אך שיהיה לי גם עניין וגם כסף. מה לספר לך? זה מצאחן בעיני. שאלתי אותם מה בדיוק אני צריך לעשות. פשוט מאוד, אמרו לי. "אתה הרי בעלי-ניסיון בעבודה הזאת. אם כבר ריגלת בשביל מדינת פנורמה, שהיא ארץ רחוקה, למה שלא תעשה קצת עבודה קלה בשביל מדי-נות קרובות?" קצתני כמוכן על המציאה. חתמתי איתם על חוזה, ביחוד אחרי ש-

אריס סאן מזמר לפני קהל מעריציו התמימים על סיפון אוניית-מלחמה של היליחים. אך מאחורי המסווה העלוי, משדר המרגל המפורסם אותות-צופן לשבע מדינות, באמצעות הגיטרה-משדר שלו.

מרגל בפעולה

צופן אריס סאן מעיין בכיכול בי-פלייבוי. האמת היא, שבין תצי-לומי-העירום חבוי, כמופן, כתב-צופן סיני.

סיני — משהו לא נורמאלי. הרכיבו לי מנוע אטומי על הגב, ששימש גם כמשדר וגם ככלי-החבורה. בשעת הצורך הייתי גם טס בעזרת המנוע הזה, אבל בדרך-כלל לא היה צורך לטוס, אלא פשוט לע-בור את הגבול ברגל. את התשובות מעבר לגבול, אם הידיעות שלי הגיעו בסדר, הייתי מקבל באמצעות מכתבי-מעריצות. למשל אם מלכה ברוכ-שטיין כתבה לי: "אריס היקר, תשיר לי את סיגל", אז הייתי יודע שיש לה בעיות